

[Langsted]

skrivningsregler m. m. mod dokumenteret mereksport? Det er bare nogle enkelte eksempler.

Jeg kan ikke undlade som afsluttende bemærkning at konstatere, at vi tror på det private erhvervslivs ret og evne til at eksistere, at vi tror på ledelsens ret og evne til at lede og fordele arbejdet, og at ledelsen og ejerne på lige fod med medarbejderne skal aflønnes derfor. Vi har – man burde måske sige desværre – set alt for mange kooperativt ledede foretagender, som er gået under. Hvis vi kaster blikket mod Sverige, ser vi også en lang række statsdominerede virksomheder, der ikke just præcis kører på den allerbedste måde. Slige eksperimenter ønsker vi ikke herhjemme.

Danmark har en i forhold til vore naboer egenartet industriel struktur. Den er karakteriseret ved meget få store virksomheder og en lang række, som vore naboer ville kalde små. F. eks. består en meget stor del af vor produktion i produktion af komponenter, som leveres til andre og større virksomheder. Denne struktur af små virksomheder, som i høj grad er afhængige af andre, gør den megen tale om medejendomsret mere eller mindre illusorisk. Industrivirksomhedernes nuværende ringe virkelige indtjeningssevne, når alt er betalt, gør talen om denne medejendomsret, karakteriseret ved bogstaverne ØD, endnu mere illusorisk. Hvis regeringen og socialdemokratiet vil holde fast på den tankegang, må man først skabe baggrunden for, at der kan være noget at dele ud af.

Ole Olsen (SF):

Det forekommer mig at være en ejendommeligt baggrund, fremskridtspartiet har valgt at tage debatten om industriens forhold på i dag. Der er lige kommet en redegørelse fra Industrirådet. Jeg kan ikke forestille mig – det kan handelsministeren selvfølgelig fortælle mig – at handelsministeriet endnu har haft tid til en kvalificeret gennemgang af, hvad der står i den rapport.

Vi har haft et omfattende udvalgsarbejde om landbrugets fremtid, men fremskridtspartiet mener åbenbart, at industriens forhold kan klares i nogle eftermiddags- og aftentimer, og det har da også være typisk for ordførerne heroppe, at man har talt generel økonomisk politik og man har talt erhvervspoli-

tik i al almindelighed; om de forhold, som er karakteristiske for industrien, har vi i og for sig hørt forbavsende lidt.

Det synes jeg også underbygger, hvad jeg begyndte med at sige, nemlig at denne debat næppe sker på noget kvalificeret grundlag. Og det må jeg sige er sørgeligt. Dertil vurderer jeg dansk industri alt for højt og mener, at industriens rolle i samfundet er så stor, at jeg nok synes, industrien kunne have fortjent, at denne debat blev ført på et rimeligt grundlag, et grundlag, som var ordentligt gennemarbejdet på den måde, som vi plejer at gøre det – det er ingen anklage mod handelsministeren for redegørelsen i dag – men sådan, at der går et grundigt arbejde i handelsministeriet og måske i et udvalg forud for en debat som den, vi har i dag.

Første gang man var inde i folketinget som nyt medlem, var det meget ejendommeligt at få et blik ind i den sære verden, som åbenbart er hr. Glistrups. Efterhånden begynder brikkerne jo nok at falde på plads, sådan at man kan se, hvad det egentlig er, der interesserer hr. Glistrup. Hr. Glistrup kunne jo på et ungt, uprøvet folketingsmedlem godt lyde meget besnærende, når han begejstret talte om de ringe vilkår, man gav industrien, og om slidernes parti, der nu skulle begynde at hjælpe på det hele og sætte alt på plads her i landet. Efterhånden opdager man, at det, der interesserer hr. Glistrup, nok er ejerforholdet, men specielt er ejerinteresserne. Det er ejerinteresser, der varetages af hr. Glistrup, det er spekulantinteresser, der varetages af hr. Glistrup og af fremskridtspartiet.

Derfor er det allerede helt klart i en debat som denne her, at SF nødvendigvis må stå milevidt fra fremskridtspartiet. Vi vil aldrig være i stand til at acceptere hr. Glistrups mærkværdige primitive verden, hvor man på den gammelliberalistiske facon forsøger at sige, at markedskræfterne skal klare alting. Vi har jo haft de særeste udslag af det: i fiskeripolitik, i energipolitik, og jeg ved snart ikke hvor, og nu skal vi også prøve køre den på industripolitikken. Alt kan ordnes, bare man lader markedskræfterne råde fuldstændig frit – jo tak, det er en god mundfuld, vi får.

Lad mig så over for det sige, hvad der står som noget, SF mener skal gøres. Vi vil også godt snakke ejerforhold. Det er sket tidligere